

спава сѣкоги въ една отъ своитѣ земи. Смиѣтахъ, въ избройванието на своитѣ имоти, повѣче отъ сто и петдесетъ хиляди селски фамилии или роби.

«Не бѣше само въ Руссия дѣто Менчиковъ доби имоти и чести; довѣрието що имаше прѣдъ господарьтъ си, му привлече йоще таква подобни отъ стѣрна на сичкитѣ Германски и Сѣверни князове.

«Императорьтъ Карлъ VI го направи князь на Римската империя и му даде Козелското херцогство, въ Силезия. Датскийтъ, Прускийтъ и Полскийтъ царе го наименовахъ рицарь отъ тѣхнитѣ ордени, като му присъеданихъ, при тѣзи титли, и отличителни пенсии.

XII.

«Подиръ смъртьта на Катерина, внукьтъ на Петра Великий, до тогива изоставенъ, провжзгласи ся царь подъ името на Петъръ II. Първата грижя на Менчикова, като дълбокъ политикъ, бѣше да увеличи, прѣдъ младийтъ царь, службата що бѣше му заслужилъ, и да му вдѣхне недовѣрие и подозрѣние къмъ народьтъ и къмъ дворецьтъ. Каза му че животьтъ му е въ опасность; говори му за възможни заговори, и го увѣри че личността му ще бѣде подъ безопасность само ако би да придаде въ неговитѣ вѣрни рѣци най възможната голѣма власть подъ титлата общъ намѣеникъ на империята и генералиссимусъ на войскитѣ; патентата за това нѣщо бѣше готова, и ся испрати незабавно. Подиръ това, Менчиковъ, безъ да загуби врѣме, постѣпи да сгоди първородната си дѣщеря съ царьтъ.

«Празникьтъ на церемонията стана безъ никакво явно противление отъ стѣрна на синаторитѣ и други главни офицери отъ прѣстольтъ. Тѣ присѣтствахъ безъ да джрзвѣтъ да покажѣтъ най малкийтъ вжнкашенъ знакъ на негодувание. Менчиковъ, за да изпълне цѣльта си безъ кръвопролитие, отдалечи отъ управлението на работитѣ и отъ сарайтъ сичкитѣ тѣзи Русски господиновци които не можахъ да покриѣтъ добръ своитѣ противни и отвратителни мисли. Ис-